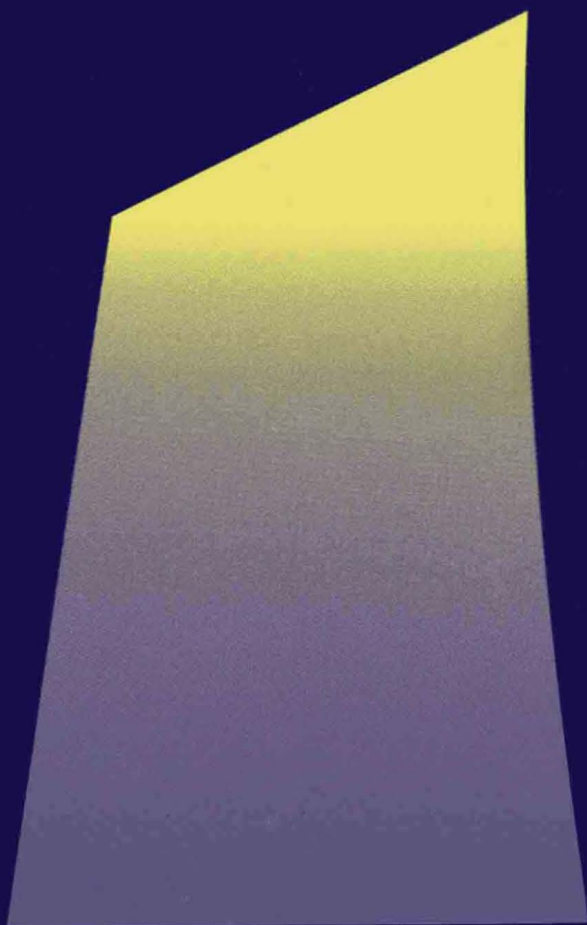

Dossier kernenergie

Dossier Kernenergie

<u>Inhoudsopgave</u>	Blz.
1. Inleiding en kaderzetting	3
2. Risico en veiligheid	6
3. Radioactief afval	19
4. Overige milieu-effecten	26
5. Non-proliferatie	36
6. Maatschappelijk draagvlak	44
7. Samenvatting en conclusies	47
Appendix 1. Overzicht informatie-rapportages sinds 1986	
Appendix 2. Achterliggende studies en onderzoeksrapporten	
Appendix 3. Verklarende woorden- en afkortingenlijst	
Bijlage A. Uranium Reserves	
Bijlage B. Kernenergie in de rest van de wereld	

7. Samenvatting en Conclusies

7.1. Om het volgend kabinet in de gelegenheid te stellen zich desgewenst over het kernenergievraagstuk uit te spreken heeft de regering dit dossier samengesteld. Daarbij gaat het om de belangrijkste vragen die de samenleving bezig houden. Vragen naar de veilige toepassing en de risico's. Vragen over het radioactief afval en de overige milieu-aspecten en tenslotte om vragen naar het mogelijk misbruik van de nucleaire technologie.

7.2. Op het gebied van risico en veiligheid heeft de overheid voor kerncentrales een duidelijk beleid ontwikkeld met stringente criteria en normen voor maximaal toelaatbare en verwaarloosbare risico's. Ook is er een stelsel van veiligheidseisen voor kerncentrales vastgesteld - deels nog in ontwikkeling - gebaseerd op (inter)nationale aanbevelingen. Over de veiligheidseigenschappen van nieuwe reactorontwerpen is veel informatie verzameld. Gezien de huidige stand van de technologie mag verwacht worden dat bij een eventuele vergunningaanvraag aangetoond kan worden dat het merendeel van die ontwerpen aan de criteria van het risicobeleid en meer in het bijzonder aan die van het verwaarloosbare risiconiveau alsmede aan de technische veiligheidseisen kunnen voldoen.

7.3. Voor het radioactief afval is door de regering een beleid geformuleerd zowel voor de langdurige interim-opslag als voor de voorwaarden waaraan eindopberging moet voldoen. Voor de interim-opslag is in Borsele een faciliteit vergund, gedeeltelijk reeds gebouwd en in bedrijf voor veilige opslag. Voor de periode daarna dient het afval, voor zo ver dat niet voor hergebruik in aanmerking komt, op een meer permanente wijze te worden opgeborgen. Op grond van onderzoeksresultaten kan geconcludeerd worden dat veilige opberging in zoutvoorkomens in beginsel technisch mogelijk is. Maatschappelijk gezien bestaat echter tegen geologische opberging van radioactief afval in ons land een zodanig verzet dat deze oplossing thans niet binnen bereik ligt. De regering besliste dan ook recent dat opberging van radioactief materiaal in de ondergrond in elk geval niet onomkeerbaar zou mogen zijn. Ook elders in de wereld wordt verschillend gedacht over geologische opberging van radioactief afval. In een enkel land is een dergelijke oplossing overigens niet alleen technisch voorhanden maar ook al maatschappelijk aanvaard.

Met name vanuit de invalshoek maatschappelijke acceptatie is het probleem van het nucleaire afval derhalve thans naar de opvatting van velen in ons land nog niet opgelost.

Of naast geologische opberging ook andere alternatieven voor afvalopberging resp. verkleining van de tijd van gevaarstelling van dit afval, beschikbaar komen is thans nog niet met zekerheid te zeggen. Het omzetten door middel van een kernreactie van actiniden lijkt een interessant perspectief te bieden en verdient dan ook nadere bestudering.

Door het bestaan van COVRA is de mogelijkheid aanwezig om radioactief afval in ons land langdurig op te slaan. Het gaat daarbij om een periode tot 100 jaar, en misschien nog wel langer. Dit biedt de mogelijkheid en de tijd om te zoeken naar oplossingen die niet alleen technisch realiseerbaar zijn maar ook maatschappelijk haalbaar zijn. Nu is het probleem van het nucleaire afval een probleem dat wereldwijd speelt. In die landen waar kernenergie in de militaire sfeer is aangewend heeft dit nog een extra dimensie gekregen. Gelet op de wereldwijde aanwezigheid van nucleair afval is de wereld verplicht oplossingen na te streven en te vinden. De regering zal zich daar dan ook nationaal en internationaal voor blijven inzetten.

7.4. Bij de beoordeling van de toepassing van kernenergie zijn naast de risico- en veiligheidsaspecten en de aspecten rond het radioactieve afval ook andere milieu-effecten van belang. Daarbij gaat het om deze effecten van de gehele splijtstofketen. Bij die beschouwing zijn geen prohibitieve aspecten naar boven gekomen. Bedacht zij echter dat dit nog niet geldt voor de optie terugneembare opberging die immers nog nader onderzoek behoeft. Van belang is de aanzienlijke bijdrage die kernenergie aan de beperking van het broeikaseffect kan leveren.

7.5. Internationaal is er een uitgebreid stelsel van verplichtingen, maatregelen en afspraken ontwikkeld, dat er op gericht is het misbruik van de kernenergie-technologie en de proliferatie van kernwapens te voorkomen. Dit stelsel - dat nu en dan op de proef wordt gesteld (Irak bijvoorbeeld) - wordt steeds verder ontwikkeld. Gezien de verplichtingen die Nederland op zich heeft genomen en de wijze waarop een en ander wordt toegepast, kan de vraag of het al dan niet toepassen van kernenergie in ons land van invloed is op het risico van proliferatie dan ook ontkennend beantwoord worden.

7.6. Informatie over de opvattingen in onze samenleving over kernenergie leert dat het nu bouwen van nieuwe kerncentrales weerstand zal ontmoeten, doch dat over kernenergie als optie verschillend wordt gedacht. Aan elke optie voor de opwekking van elektriciteit zijn problemen verbonden en informatie daarover is van invloed op de opinievorming. In een zo genaamde keuze-enquête zal nader onderzoek naar die relatie worden gedaan. Zodra die beschikbaar is zal die ook aan het parlement worden aangeboden.

7.7. Met het nu uitbrengen van het dossier heeft de regering bouwstenen voor toekomstige besluitvorming geleverd. Daarbij is de werkwijze gevolgd, zoals werd aangegeven in de motie Boers-van Rijn. Het kan voor de Kamer van belang zijn hierover ook de mening van anderen te kennen. Om die reden heeft de regering dit dossier ter visie gezonden aan de Algemene Energie Raad, de Commissie Reactorveiligheid en de Raad voor het Milieubeheer.